

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἑβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἔκδοσις Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 57 Πέμπτη 20η Φεβρουαρίου 2025</p> <p style="text-align: center;">Παρθενίου ἐπ. Λαμψάκου Λουκά ὁσ. τοῦ ἐν Στειρίῳ</p> <p style="text-align: center;">(7η Φεβρουαρίου π. ἡμ.)</p>
---	---	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω

Ματθαίου κεφ. κε' 31-46

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; Πότε δέ σε εἶδομεν

ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; Πότε δὲ σὲ εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μετάφραση

Όταν δὲ ἔλθει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, με (ὅλη) του τῆ δόξα καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θὰ καθήσει στὸν θρόνο τῆς δόξας του καὶ θὰ μαζευτοῦν ἐνώπιόν του ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θὰ χωρίσει τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατσίκια, καὶ θὰ τοποθετήσει τὰ μὲν πρόβατα στὰ δεξιά του, τὰ δὲ κατσίκια στὰ ἀριστερὰ του. Τότε θὰ πεῖ ὁ βασιλιᾶς σ' ἐκείνους, πὺ θὰ εἶναι στὰ δεξιά του, «Ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴν βασιλεία, ἡ ὁποία εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ σᾶς, ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι πείνασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψησα καὶ με ποτίσατε, ξένος ἤμουν καὶ με φιλοξενήσατε, γυμνός ἤμουν καὶ με ντύσατε, ἀρρώστησα καὶ μ' ἐπισκεφθήκατε, στὴ φυλακῇ ἤμουν καὶ ἤλθατε σὲ μένα». Τότε θὰ τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι καὶ θὰ ποῦν, «Κύριε, πότε σὲ εἶδαμε νὰ πεινᾶς καὶ σὲ θρέψαμε ἢ νὰ διψᾶς καὶ σὲ ποτίσαμε; Πότε δέ, σὲ εἶδαμε ξένο καὶ σὲ φιλοξενήσαμε ἢ γυμνὸ καὶ σὲ ντύσαμε; Πότε σὲ εἶδαμε ἀρρωστο ἢ φυλακισμένο καὶ ἤλθαμε σὲ σένα;». Καὶ

ἀποκρινόμενος ὁ βασιλιᾶς θὰ τοὺς πεῖ, «Ἀλήθεια σᾶς λέω, ὅτι κάνατε σὲ ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἀσήμαντους, σὲ μένα τὸ κάνατε». Τότε θὰ πεῖ καὶ σ' ἐκείνους, πὺ θὰ εἶναι στὰ ἀριστερὰ του «Φύγετε ἀπὸ μένα, οἱ καταραμένοι, στήν αἰώνια φωτιά, πὺ ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιὰ τὸν διάβολο καὶ τοὺς ἀγγέλους του. Διότι πείνασα καὶ δὲν μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψασα καὶ δὲν μὲ ποτίσατε, ξένος ἦμουν καὶ δὲ μὲ φιλοξενήσατε, γυμνὸς ἦμουν καὶ δὲ μὲ ντύσατε, ἀσθενὴς ἦμουν καὶ φυλακισμένος καὶ δὲ μὲ ἐπισκεφθήκατε». Τότε θὰ τοῦ ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ λέγοντας, «Κύριε, πότε σὲ εἶδαμε νὰ πεινᾶς ἢ νὰ διψᾶς καὶ νὰ εἶσαι ξένος ἢ γυμνὸς ἢ ἀσθενὴς ἢ φυλακισμένος καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμε;» Τότε θὰ τοὺς ἀποκριθεῖ λέγοντας, «Ἀλήθεια σᾶς λέω, ὅ,τι δὲν κάνατε, σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀσήμαντους αὐτοὺς (ἀδελφούς μου) οὔτε σὲ μένα τὸ κάνατε». Καὶ αὐτοὶ θὰ ἀπέλθουν σὲ κόλαση αἰώνια, οἱ δὲ δίκαιοι σὲ ζωὴ αἰώνια.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Β' Πρὸς Τιμόθεον Παύλου ἐπιστολή κεφ. β' 1-10 (Ἀγίου)

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέση. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Μετάφραση

Τέκνο Τιμόθεε, νὰ δυναμώνεσαι μὲ τὴ χάρη ποὺ ἔχουμε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἄκουσες ἀπὸ ἐμένα ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, αὐτὰ νὰ ἐμπιστευθεῖς σὲ πιστοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξουν καὶ ἄλλους. Ἐσὺ λοιπόν, κακοπάθησες σὰν καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανεῖς ποὺ ὑπηρετεῖ στὸν στρατὸ δὲν ἐμπλέκεται σὲ βιοτικὲς ὑποθέσεις, γιὰ νὰ γίνεῖ ἀρεστὸς σὲ ἐκεῖνον ποὺ τὸν ἐπεστράτευσε. Καὶ ἐὰν κανεῖς μετέχει σὲ ἀγῶνες, δὲ στεφανώνεται, ἐὰν δὲν ἔχει ἀγωνισθεῖ σύμφωνα πρὸς τοὺς κανόνες. Ὁ γεωργὸς ποὺ κοπιάζει, πρέπει πρῶτος νὰ παίρνει μέρος ἀπὸ τοὺς καρπούς. Κατάλαβε αὐτὰ ποὺ λέγω. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ σοῦ δίνει σύνεση σὲ ὅλα. Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἀναστημένο ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καταγόμενο ἀπὸ τὸν Δαυῖδ, σύμφωνα μὲ τὸ εὐαγγέλιο ποὺ κηρύττω, γιὰ τὸ ὅποιο κακοπαθῶ ἀλυσοδεμένος σὰν κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι δεμένος. Γιὰ τοῦτο τὰ ὑπομένω ὅλα πρὸς χάριν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ τύχουν καὶ αὐτοὶ τῆς σωτηρίας ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Χριστὸ Ἰησοῦ μὲ δόξα αἰώνια.

Σχολιασμὸς

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, καὶ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὄρισαν νὰ ἀναγιγνώσκεται ἡ παραβολὴ τῆς Τελικῆς Κρίσεως, ἡ ὁποία καὶ βρίσκεται στὸ κε' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Σὲ αὐτὴ μᾶς περιγράφεται μὲ τρόπο παραβολικό, ἡ τελικὴ κρίση τῆς ἀνθρωπότητας, ἡ ὁποία θὰ γίνεῖ, ὅταν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπιστρέψει μὲ ὅλη του τὴ δόξα, κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία.

Ὁ Κύριος, κατὰ τὴ διδασκαλία του, μιλοῦσε συχνὰ γιὰ τὴν ἐπιστροφή του, ἄλλοτε ὡς ἀπλῆ ἀναφορὰ κι ἄλλοτε, ὅπως στὸ

σημερινὸ Εὐαγγέλιο, μὲ περισσότερες λεπτομέρειες. Ἀκόμα καὶ πρὶν τὴν ἐνανθρώπισή Του, ἄλλωστε, ὁ δεύτερος ἐρχομὸς του εἶχε γίνει γνωστός μέσα ἀπὸ τὸ στόμα τῶν προφητῶν. Ὅσο ἦταν στὴ γῆ, ὅμως, μιλοῦσε πολὺ συχνὰ γιὰ τὴν ἐνδοξη ἐπιστροφή του, ἀκόμα κι ἂν πολλὲς φορές ὅσοι τὸν ἄκουγαν, δὲν μπορούσαν νὰ καταλάβουν τὸ πραγματικὸ νόημα τῶν λόγων Του.

Ἐμεῖς, σήμερα, ὅταν ἀκοῦμε γιὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, τὸ μυαλό μας πηγαίνει μόνο σὲ ὅ,τι πρόκειται νὰ προηγηθεῖ ἀπὸ αὐτήν. Μᾶς δημιουργοῦνται εἰκόνες καταστροφῆς, πολέμων καὶ συμφορῶν, σὰν νὰ παρακολουθοῦμε κινηματογραφικὴ ταινία. Μᾶς πιάνει τρόμος καὶ μόνο στὴν ἰδέα τοῦ ἀντιχρίστου καὶ τοῦ πῶς θὰ μᾶς ξεγελάσει, γιὰ νὰ πάρει τὴν ψυχὴ μας. Ὁ ἀντίχριστος, ὅμως, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πάρει τὴν ψυχὴ, ἂν δὲν τοῦ τὴ δώσουμε, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ διάβολος δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς βάλει νὰ ἀμαρτήσουμε χωρὶς τὴ θέλησή μας.

Πῶς θὰ ἀποφύγουμε, λοιπόν, αὐτὸ τὸ μοιραῖο λάθος; Πῶς θὰ καταφέρουμε νὰ μὴν παραδώσουμε τὴν ψυχὴ μας στὰ χέρια τοῦ διαβόλου; Θὰ τὸ καταφέρουμε, ἀγαπῶντας τὸν Θεὸ μὲ ὅλη τὴν καρδιά μας, μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ μας, μὲ ὅλο τὸ μυαλό μας, μὲ ὅλη τὴ δύναμή μας καὶ τὸν πλησίον μας σὰν τὸν ἑαυτὸ μας. Αὐτό, ἄλλωστε, ἀναφέρει καὶ ὁ Κύριος στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, ὡς κριτήριον γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Ἡ ἐρώτηση ποὺ κάνει ὁ Κύριος, γιὰ νὰ διαχωρίσει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια, εἶναι ἀπλῆ. Μὲ ταῖσατε, ὅταν πείνασα; Μὲ ποτίσατε, ὅταν δίψασα; Μὲ φιλοξενήσατε, ὅταν δὲν εἶχα μέρος νὰ μείνω; Μὲ ντύσατε, ὅταν δὲν εἶχα ροῦχα νὰ φορέσω; Μὲ ἐπισκεφτήκατε, ὅταν ἦμουν ἄρρωστος ἢ στὴ φυλακὴ; Ἄν ναί, ἐλάτε μαζί Μου. Ἐλάτε στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, αὐτὴν ποὺ ἐτοίμασα γιὰ ἐσᾶς, πρὶν ἀκόμα σᾶς πλάσω μὲ τὰ χέρια Μου. Ἄν ὄχι, φύγετε ἀπὸ προστὰ Μου. Πηγαῖντε στὴν κόλαση, στὸ μέρος ποὺ ἔφτιαξα μόνο γιὰ τὸν διάβολο καὶ τοὺς ἀκολουθοῦσους του, ἐκεῖ ποὺ ἐσεῖς ἐπιλέξατε νὰ πᾶτε. Πότε ἔγιναν ὅλα αὐτά; Πότε κάναμε ἢ δὲν κάναμε τέτοιο καλὸ στὸν Χριστὸ μας; Ἐφόσον τὸ κάναμε στοὺς ἀδελφούς μας, τὸ κάναμε στὸν ἴδιο

τὸν Χριστὸ κι ἐφόσον ἀμελήσαμε τοὺς ἀδελφούς μας, ἀμελήσαμε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό.

Ἡ ἀγάπη εἶναι, λοιπόν, τὸ κριτήριό τῆς σωτηρίας μας. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Ἔχουμε πεῖ, ὅτι τὰ δύο αὐτὰ εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἴδιου νομίσματος, γι' αὐτὸ καὶ δὲν τις ξεχωρίζει ὁ Κύριος. Δὲν γίνεται νὰ ἀγαπάω τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἀποστρέφομαι τὸ πλάσμα Του, ὅπως δὲν γίνεται καὶ νὰ ἀγαπάω τοὺς ἀνθρώπους γύρω μου, ἀλλὰ νὰ μὴν ἀγαπάω τὸν Πατέρα τους.

Μὰ πῶς γίνεται νὰ φτάνει μόνο ἡ ἀγάπη γιὰ νὰ σωθοῦμε; Ποῦ εἶναι οἱ νηστεῖες καὶ ἡ ἐγκράτεια, ποῦ εἶναι οἱ προσευχὲς ἢ οἱ ἐλεημοσύνες; Ἔχουμε μάθει νὰ τηροῦμε τόσες ἐντολές, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ φτάνει μόνο ἡ ἀγάπη; Κι ὅμως φτάνει, γιατί ὅλα, ὅσα μᾶς διδάσκει ἡ Ἐκκλησία νὰ τηροῦμε, πηγάζουν ἀπὸ τὴν ἀγάπη, εἴτε πρὸς τὸν Θεὸ εἴτε πρὸς τὸν πλησίον.

Δὲν νηστεύω, γιατί μοῦ τὸ λέει μόνο ἡ Ἐκκλησία. Νηστεύω, γιατί ἀγαπᾶω τὸν Θεὸ καὶ δὲν θέλω νὰ μὲ ἐμποδίζουν οἱ ὑλικὲς ἀπολαύσεις ἀπὸ τὸ νὰ Τὸν συναντήσω. Προσεύχομαι, γιατί ἀγαπᾶω τὸν Θεὸ καὶ θέλω νὰ μιλήσω μαζί Του, θέλω νὰ Τὸν εὐχαριστήσω καὶ νὰ Τὸν παρακαλέσω νὰ συνεχίσει νὰ μὲ βοηθάει. Δὲν ἀμαρτάνω σαρκικά, γιατί ἀγαπᾶω τὸν Θεὸ καὶ ξέρω ὅτι τὸ σῶμα μου εἶναι ναὸς Του. Δὲν θέλω, λοιπόν, νὰ λερώνω μὲ τίς πράξεις μου τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ. Κάνω ἐλεημοσύνη, ὄχι γιατί μοῦ τὸ ἐπιτάσσει ἡ Ἐκκλησία ἢ ὁ Θεός, ἀλλὰ γιατί ἀγαπᾶω τὸν Θεὸ, ἀγαπᾶω τὸ πλάσμα Του καὶ δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ τὸ βλέπω νὰ ὑποφέρει. Συγχωρᾶω τοὺς ἀδελφούς μου, γιατί ἀγαπᾶω τὸν Θεὸ καὶ ξέρω ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ἀκόμα κι αὐτὸς ποὺ μὲ ἔβλαψε, εἶναι εἰκόνα Θεοῦ.

Ὅλα, ὅσα μᾶς διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες νὰ τηροῦμε, πηγάζουν καὶ μποροῦν νὰ συνδεθοῦν μὲ κάποιον τρόπο μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ κριτήριό γιὰ τὴ σωτηρία μας. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἐμεῖς σταματᾶμε νὰ τηροῦμε ὅλα, ὅσα μᾶς διδάσκει ἡ Ἐκκλησία. Ἐπειδὴ, ὅμως, σὰν ἀμαρτωλοὶ ἄνθρωποι δὲν εἶναι πάντα εὐκόλο νὰ διακρίνουμε τίς ἐκφάνσεις τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ μᾶς καθοδηγήσει. Ἐμεῖς ἄς

ἔχουμε πάντα στὸ μυαλό μας ὅτι ὁ ἀγῶνας μας δὲν γίνεται, γιατί ἔτσι πρέπει, ἀλλὰ γιατί ἀγαπᾶμε τὸν Θεό.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι μιὰ ὑπενθύμιση ὅτι ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι νόμος ἀνθρώπινος. Οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι γιὰ νὰ μᾶς περιορίζουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς βοηθοῦν νὰ ἔρθουμε πιὸ κοντὰ Του καὶ νὰ Τὸν ἀγαπήσουμε περισσότερο. Ἡ ἀγάπη αὐτὴ θὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ πάθη μας, ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς καί, στὸ τέλος, αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό εἶναι πού θὰ μᾶς ἀνοίξει καὶ τὸν δρόμο πρὸς τὴν αἰώνια ζωή. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινέσεις Ἁγίων

Μέλλουσα Κρίση

Μόνον στὴν παροῦσα ζωὴ δείχνω τὴ μακροθυμία μου. Θὰ ἔλθει καιρός, πού θὰ κλείσει ἡ πόρτα τῆς ἀγαθότητάς μου αὐτῆς. Θὰ ἔλθει καιρός, πού τὰ δάκρυα τῶν ἁμαρτωλῶν πού θὰ χύνονται δὲν θὰ ὠφελήσουν. Θὰ ἔλθει καιρός, πού θὰ ἤχοῦν ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές οἱ σάλπιγγες, πού θὰ εἰδοποιοῦν γιὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, πού θὰ διατρέχουν ὅλη τὴ γῆ ἄγγελοι καὶ θὰ φέρνουν τὶς μυριάδες τῶν νεκρῶν γιὰ νὰ κριθοῦν, πού θὰ στηθεῖ βῆμα γιὰ νὰ καθήσω Ἐγὼ καὶ θὰ μὲ μεταφέρουν οἱ Οὐράνιες Δυνάμεις, πού θὰ μὲ συνοδεύουν τιμητικὰ οἱ ἀρχές καὶ οἱ ἐξουσίες, πού τὰ φῶτα τῆς Βασιλείας μου θὰ φωτίζουν ἅπλετα ὅλο τὸν κόσμο, πού θὰ ἀνοίγονται τὰ βιβλία, στὰ ὁποῖα εἶναι γραμμένα τὰ ἔργα τοῦ καθενός, πού θὰ ἐφαρμοσθοῦν μὲ ἀκρίβεια οἱ θεῖοι νόμοι καὶ θὰ λογοδοτήσουν μὲ κάθε λεπτομέρεια οἱ δαίμονες, πού θὰ στέκεται ὁ ὑπόδικος ἔχοντας γιὰ συντροφιά μόνον τὰ ἔργα του, πού θὰ εἶναι κατηγοροὶ μας οἱ λογισμοὶ μας καὶ ἐλεγκτὴς ἡ συνείδησή μας, πού τὰ πονηρὰ

πνεύματα θὰ ἀκοῦνε μὲ προσοχὴ τὰ λόγια τοῦ Δικαστῆ, ποὺ τὸ καμῖνι θὰ περιμένει τὴν ἀπόφαση τοῦ Κριτῆ, ποὺ τὸ Κύριε ἐλέησον, θὰ εἶναι λόγια ἀνώφελα σ' ἐκεῖνον ποὺ θὰ τὰ λέει δυνατά. Ἐλᾶτε, λοιπόν, πρὶν κλείσω καλὰ τὴν πόρτα τῆς εὐσπλαχνίας μου. Μετανοεῖστε, προτοῦ νὰ ἀρχίσω νὰ κρίνω,

γιατί ἂν καθήσω νὰ δικάσω, δὲ θὰ χαρίζομαι πλέον. Ἄς ντύσουμε τὶς ψυχές μας μὲ ἀγαθὲς πράξεις καὶ ἐλεημοσύνες. Ἄς στολίσουμε τὶς ψυχές μας μὲ ἀγνότητα καὶ ἄς ἀποκτήσουμε ἐπὶ πλέον τὸ πολύτιμο μαργαριτάρι τῆς καθαρῆς πίστεως. Πρέπει νὰ σκεπτόμαστε, ὅτι ὁ καιρὸς τῶν βραβείων καὶ τῶν στεφάνων εἶναι ὁ μελλοντικὸς αἰώνας, ἐνῶ τῶν ἀγωνισμάτων καὶ τῶν ιδρώτων ὁ τωρινός, ἡ παροῦσα ζωὴ.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Πρὸς Σταγείριον, λόγος Β', 4, ΕΠΕ 29,128)

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μέλλουσας κρίσης

Ἄν θέλεις νὰ δεῖς καὶ τὴ μέλλουσα ἡμέρα νὰ μάθεις, πῶς καὶ ἐκεῖνη ἢ ἡμέρα εἶναι ἡμέρα δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, σκέψου πόσο σπουδαῖο εἶναι νὰ δεῖς τὸν οὐρανὸ νὰ συστέλλεται καὶ ὅλη τὴ φύση ποῦ εἶχε φθαρεῖ ἐντελῶς νὰ ἀνορθώνεται καὶ ὅλοι νὰ παρουσιάζονται μόνον μὲ ἓνα νεῦμα, τὸ διάβολο νὰ καταντροπιάζεται, τοὺς δαίμονες νὰ ὑποτάσσονται τελείως, τοὺς δίκαιους νὰ στεφανώνονται, τὸν καθένα νὰ λογοδοτεῖ γιὰ τὰ παραπτώματά του, νὰ παίρνει βραβεῖα γιὰ τὰ κατορθώματά του, νὰ δημιουργεῖται μιὰ ἄλλη κατάσταση ζωῆς. Γιατί δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον θάνατος καὶ ἀρρώστια καὶ γηρατειά, δὲν θὰ ὑπάρχουν φτώχεια, πειρασμοὶ καὶ δόλια σχέδια, δὲν θὰ ὑπάρχουν σπίτια καὶ πόλεις καὶ τέχνες καὶ ναυτιλιακὲς ἐπιχειρήσεις, δὲν θὰ ὑπάρχουν ἐνδύματα καὶ τροφὲς καὶ ποτὰ καὶ πολυόροφα οἰκοδομήματα καὶ κρεββάτια καὶ τραπέζια καὶ φῶτα, δὲν θὰ ὑπάρχουν δόλια σχέδια καὶ μάχες καὶ δικαστήρια, οὔτε γάμοι, ὠδίνες καὶ τοκετοί, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ διαλύονται σὰν σκόνη ποὺ φεύγει καὶ χάνεται καὶ δίνεται κάποια ἄλλη καλύτερη κατάσταση ζωῆς, ἀφθαρσίας, ἀθανασίας, ποὺ χαρίζει στὸ σῶμα πολλὴ δύναμη. Αὐτὸ ἀκριβῶς φανερώνοντας ὁ Παῦλος ἔλεγε «Φεύγει καὶ χάνεται ἡ ἐξωτερικὴ μορφή αὐτοῦ τοῦ κόσμου».

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς Ψαλμ. ΡΘ', 6, ΕΠΕ 6.358)

Ἡ ἀμοιβὴ ἀνάλογη μετὰ τὴν δυσκολίαν τῶν ἀγῶνων

Ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ δυσκολία, τόσο μεγαλύτερη καὶ πλουσιότερη θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀμοιβὴ σας γιὰ τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ἀγῶνες σας ἀπὸ τὸ φιλόανθρωπο Θεό.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Ἐπίστ. ΡΝΗ' Τοῖς αὐτοῖς

(ἐπισκόποις ἐλθοῦσιν ἀπὸ τῆς Δύσεως) ΕΠΕ 38,302).

Τὰ σώματα θὰ ἀναστηθοῦν λαμπρότερα

Ὅταν στὴ ζωὴ αὐτὴ σωφρονισθοῦμε καλά, θὰ ἀναστήσει ὁ Θεὸς τὰ σώματά μας μετὰ περισσότερη δόξα, θὰ εἶναι λαμπρότερα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα κτίσματα καὶ θὰ τὰ μεταφέρει στὴν οὐράνια κατάληξιν.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Περὶ Ἄνης, ὁμιλ.Α', 3 ΕΠΕ 8 Α,20).

Προσωρινοὶ οἱ κόποι αἰώνιες οἱ ἀμοιβές

Τοὺς μὲν κόπους ὁ Θεὸς τοὺς περιορίσει στὴν παροῦσα ζωὴ, ὥστε μετὰ τὸ σύντομον χρονικὸ διάστημα νὰ ἐξαφανισθεῖ καὶ ὁ κόπος, τὰ ἀγαθὰ ὅμως τὰ ἀποταμίευσε στὴ μέλλουσα ζωὴ, ὥστε οἱ ἀμοιβές νὰ ἐπεκτείνονται στὴν αἰωνιότητα.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς Ψάλμ. Ε', 1, ΕΠΕ 5,204).

Ἡ τύχη τῶν ἐνάρετων καὶ τῶν κακῶν

«Ἐμεῖς ποῦ θὰ ζοῦμε ἀκόμη καὶ θὰ ἔχουμε ἀπομείνει κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου, δὲν θὰ προφθάσουμε τοὺς κοιμηθέντες, ἐπειδὴ αὐτοὶ θὰ ἔχουν πρῶτοι ἀναστηθεῖ». Τὸ «ἐμεῖς» ποῦ ἐπισυνάπτεται, δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀναφέρεται αὐτὸ ποῦ λέχθηκε σὲ ὅλους, ἀλλὰ μόνον στοὺς πιστοὺς, ποῦ μοιάζουν στὴ συμπεριφορὰ μετὰ τὸ Χριστό. Κανεὶς λοιπὸν δὲν ζεῖ τὴν αἰώνια αὐτὴ ζωὴ, ἀλλὰ ἐκεῖνοι μόνον ποῦ ζοῦν διαρκῶς τὴν γεμάτην δόξαν ζωὴν. Καθ' ὅσον καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ζοῦν, ἀλλὰ μέσα στὴν κόλασιν καὶ τὴν τιμωρίαν καὶ τρίζοντας ἀπὸ τὸν πόνον τὰ

δόντια, ἐνῶ οἱ δίκαιοι καὶ ἐνάρετοι θὰ ζοῦν μὲ λαμπρότητα καὶ δόξα, ἔχοντας ὡς ἔργο νὰ ἀναπέμπουν μυστικούς ὕμνους στὸ Θεὸ μαζὶ μὲ τὶς ἀσώματες ἀγγελικὲς δυνάμεις.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς Ψάλμ. ΡΙΓ', 6, ΕΠΕ 6,516).

Ἡ ἐπίγεια ζωὴ πρέπει νὰ εἶναι ἕνας διαρκῆς ἀγῶνας, γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε τὴ μέλλουσα

Ἄν πράγματι θέλουμε νὰ ἀπολαύσουμε τὴν αἰώνια ἀνάπαυση καὶ τὰ ἄπειρα ἀγαθὰ, ἡ ζωὴ μας πρέπει νὰ εἶναι γεμάτη ἀγῶνες καὶ κόπους. Ἄν ὅμως κάποιος ὀκνηρὸς (νωθρὸς) θέλει νὰ ἀπολαμβάνει καὶ τὰ εὐχάριστα αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ τοὺς μισθοὺς ποὺ ἐπιφυλάσσονται στὴν ἄλλη ζωὴ σ' ἐκείνους ποὺ κοπιάζουν, παραλογίζεται καὶ ἐξαπατάει τὸν ἑαυτὸ του. Γιατί, ὅπως ἀκριβῶς στὴν περίπτωση τῶν ἀθλητῶν, ἐκεῖνος ποὺ εἶναι στὴν περίοδο τῶν ἀγῶνων ζητάει ἀνέσεις, καταντροπιάζει καὶ ἀτιμάζει τὸν ἑαυτὸ του γιὰ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του, ἐνῶ ἐκεῖνος ποὺ ὑπομένει μὲ γενναιότητα ὅλους τοὺς κόπους στὸ ἀγωνιστικὸ στάδιο, κερδίζει ἐκ μέρους τῶν θεατῶν στεφάνια καὶ δόξα καὶ ἐπαίνους καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀγῶνων καὶ μετὰ τὴ λήξη τους, τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ σὲ μᾶς σὲ σχέση μὲ τὴν παροῦσα καὶ τὴ μέλλουσα ζωὴ.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Πρὸς Σταγείριον, λόγος Β', 4, ΕΠΕ 29, 128-130).

Συναξάρι

Ὁ Ὅσιος Παρθένιος Ἐπίσκοπος Λαμψάκου

Ὁ Ὅσιος Παρθένιος γεννήθηκε τὸ 318 μ.Χ. στὴν Μελιτούπολη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἦταν γιὸς τοῦ διακόνου Χριστοδοῦλου, ὁ ὁποῖος τοῦ δίδαξε τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἔτσι ὁ Ὅσιος ἀπὸ μικρὸ παιδὶ προόδευε σὲ ἀρετὴ καὶ εὐσέβεια.

Δὲν ἔμαθε πολλὰ γράμματα, ἄκουγε ὅμως μὲ ζῆλο ἀναγνώσματα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ ἀπόκτησε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴ Χάρη τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς φτωχοὺς. Ἐπειδὴ τὸν ἐντυπωσίασε ἰδιαίτερα ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ὁ Κύριος ἀλίευσε τοὺς ἀλιεῖς ἀποστόλους, ἀγάπησε τὴν ἀλιεία καὶ ὅ,τι χρήματα κέρδιζε ἀπὸ τὴν πώληση τῶν ψαριῶν, τὰ μοίραζε σὲ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη, ἐνῶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν εὐχαριστοῦν, γιατί ὅσους βοηθοῦσε τοὺς θεωροῦσε ἀδελφοὺς του καὶ δὲν ὑπῆρχε κάτι πιὸ φυσιολογικὸ ἀπὸ τὸ νὰ βοηθᾶει ἓνας ἀδελφὸς τοὺς ἀδελφοὺς του.

Ἡ ἐνάρετη ζωὴ τοῦ Παρθενίου δὲν πέρασε ἀπαρατήρητη καὶ ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως πληροφορήθηκε γιὰ τὴ δράση του, τὸν χειροτόνησε ἱερέα παρὰ τοὺς δισταγμοὺς τοῦ Ὁσίου, ὁ ὁποῖος γνώριζε τὸ βάρος πού φέρει ἡ ἱερωσύνη. Μὲ τὴ χειροτονία του ὁ Θεὸς τὸν προίκισε μὲ τὴ Χάρη τῆς θαυματουργίας καὶ ὁ Ὁσιος θεράπευε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ἀσθένειες καὶ δαίμονες. Σύντομα ἡ φήμη του ἐξαπλώθηκε παντοῦ καὶ ὁ Μητροπολίτης Κυζίκου Ἀσχόλιος τὸν χειροτόνησε Ἐπίσκοπο Λαμψάκου, γιατί ἤθελε νὰ σώσει τὴν πόλη ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία. Ὁ Ὁσιος μὲ πολλὴ προσευχὴ, νηστεία, διδαχὲς καὶ θαύματα ἔπεισε τὸν λαὸ τῆς πόλης νὰ ἀποστραφεῖ τὴν εἰδωλολατρία καὶ νὰ ἀσπασθεῖ τὸν Χριστιανισμό. Δὲν ἐπαναπαύθηκε ὅμως μόνο σὲ αὐτό, ἀλλὰ ζήτησε καὶ πῆρε τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν Μέγα Κωνσταντῖνο νὰ χαλάσει τοὺς εἰδωλολατρικοὺς βωμοὺς καὶ νὰ χτίσει ἓναν ὑπέρλαμπρο ναὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Παντοκράτορος.

Ὁ Ὁσιος κοιμήθηκε εἰρηνικὰ τὴν 7η Φεβρουαρίου, σκορπῶντας λύπη στοὺς Χριστιανοὺς πού δὲν θὰ εἶχαν πιά κοντὰ τους τὸν ἐνάρετο καὶ σπλαχνικὸ ἐπίσκοπό τους, τὸν ὁποῖον ἔθαψαν στὸν ναὸ τοῦ Παντοκράτορος πού ὁ ἴδιος εἶχε κτίσει.

Ὁ Ὁσιος Παρθένιος θεωρεῖται προστάτης τῶν καρκινοπαθῶν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ μύρῳ τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν Λαμψάκου ὀφθείς, τὴν θεῖαν ἐνέργειαν παρὰ Θεοῦ δαψιλῶς θαυμάτων ἐπλούτησας, δαίμονας ἀπελαύνειν, ἀσθενοῦντας ἰᾶσθαι, νόσους ἀποδιώκειν καὶ πληρῶν τὰς αἰτήσεις, Παρθένιε ἱεράρχα, τῶν προσιόντων σοι.

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

